

Mike George

7
mitova o
LJUBAVI

putovanje od GLAVE prema SRCU DUŠE

Mike George

7 MITOVA O LJUBAVI

U ovom knjizi Mike George...
...i kako se ljubav...
...može...
...izraziti...

ISBN 978-953-57-192-0

U ovom djelu...
...i kako se ljubav...
...može...
...izraziti...

Biblioteka alter:ego

Prava na tekst © Mike George.

Izvornik objavljen u Velikoj Britaniji, O Books, The Bothy,
Deershot Lodge, Park Lane, Ropley, Hants, SO24 0BE.

Nakladnik hrvatskog izdanja Planetopija d.o.o., 2011.,
uz dopuštenje O Books

© hrvatskog izdanja Planetopija, 2011.

Prevela **Suzana Keleković**

Lektorirala **Renata Mihalić Dobrić**

Uredila **Merima Nikočević Ibrahimpašić**

Naslovnica **Bee biro, Zagreb**

Grafičko oblikovanje **Ermego, Zagreb**

Tisak **Printera grupa, Sveta Nedelja**

Za nakladnika **Marina Kralj Vidačak**

Nakladnik **Planetopija, Zagreb**

Sva prava pridržava nakladnik. Nijedan dio ove knjige ne smije se upotrijebiti niti reproducirati na bilo koji način bez pisane dozvole, osim u slučaju kratkih navoda u kritikama ili ocjenjivačkim člancima. Za sve obavijesti možete se obratiti nakladniku.

ISBN 978-953-257-195-0

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu

Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 762451.

Mike George

7 MITOVA O LJUBAVI

Putovanje iz glave u srce duše

Zagreb, 2011.

Posveta

*Svima onima koji traže
ljubav u odnosima
mir u srcu
sreću u životu
i koji još nisu shvatili
da je sve to već tu.*

Sadržaj

Dragulj u kruni	9
Uvod	11
PRVI DIO • Ljubavna priča	17
U početku je vaša ljubav bila nedužna, a onda...	19
Sedam mitova o ljubavi	24
Što je, zaboga, LJUBAV?.	43
DRUGI DIO • Istinita priča	51
Nekoć davno....	53
Kraj pretvaranja	57
Kako EGO blokira svjetlo ljubavi.	74
Sedam strategija distanciranja	103
Emocionalni tobogan	107
Emocionalna zbunjenost, zabluda i obmana	124
Sedam emocionalnih zabuna	131
Kako se OSJEĆATE?	146
Kako da ljubav postane stvarna	160

TREĆI DIO • Sretna priča	175
Jednom, u ne tako dalekoj budućnosti... . . .	177
13 mitova o sreći	182
Odlazak u kino	196
Ples sedam velova	203
VI ste JEDNO te ISTO	223
Dodatak	225
Zahvala i linkovi	229
O autoru	230
Pitanja ili komentari	231

Dragulj u kruni

U potrazi za ljubavlju zavirujemo gotovo u svaki kutak svijeta. U mnogim odnosima ljubav tražimo kao prihvaćanje i odobravanje. Očekujemo da ćemo je naći u onome što radimo, u onome što stječemo pa čak i na mjestima na koja odlazimo. Na tim se putevima uvijek nađu privremena zadovoljstva, no i razočaranja su neminovna sve dok ne shvatimo da su ti putevi slijepe ulice.

Možda nam treba određeno vrijeme kako bismo shvatili da dragulj u kruni ljudskog duha ne možemo naći nigdje drugdje nego u našem srcu. Bio je, jest i uvijek će biti ondje, dakle 'ovdje'!

Tragati za ljubavlju znači izbjegavati je. No kako bismo to znali kad je navika za traganjem tako duboka i, već sama po sebi, u mnogočemu izopačena utjeha? Kako bismo znali što je ljubav kad i dalje pogrešno vjerujemo da je moramo steći, zavrijediti ili čak osvojiti? Intuitivno znamo da nam ljubav može početi ulaziti u život i protjecati njime tek ako otvorimo srce i bezuvjetno damo sebe.

Ljubav osjećamo samo ako nam ponašanje krase nesebična dobrota, bezuvjetno praštanje i beskrajno suosjećanje. Ljubav je stvarna i ostvaruje se samo davanjem prednosti 'drugom'. A opet, i to je jedino moguće kad se ne radi o namjernom činu, kad je motiv neudržan. Motiviranost da se 'voli' nije ljubav, zato što ljubav ne treba nikakav motiv.

Ona je zadovoljenje svih potreba. Kad je ljubav ostvarena, nema nikakvih potreba. U 'stvarnosti', nikad ih nije ni bilo.

Tek kad prestanemo željeti, uzimati, čuvati i davati u 'ime' ljubavi, tek tad dragulj u kruni može opet zablistati. Kad mu sjaj postane vidljiv, nalazi se na mjestu gdje se ne može tražiti i s kojeg nikad ne može nestati, a to je *ovdje*, i u jedinom trenutku u kojem može postojati, a to je *sad*.

U tom trenutku, svi nataloženi mitovi o ljubavi otpadaju. U tom trenutku riječi koje ljudi najčešće razmjenjuju, „ja te volim“, preobražavaju se iz zablude u nešto bliže istini, „ja sam ljubav prema tebi“. A onda u najdublju istinu koja se riječima ne može izraziti, „ja sam ljubav“.

I onda, u konačnom prosvjetljenju, bez potrebe za izražavanjem, bez bilo kakvog koncepta, u jednostavno „ja jesam“.

Čak i tad, onkraj prosvjetljenja, u 'tišinu postojanja', tišinu koja obuhvaća i spaja ama baš sve.

Takva je priroda ljubavi.

Ona je ono što sam ja i ono što si ti.

Ona je mi.

Ona jest.

Uvod

‘Govoriti’ o ljubavi znači govoriti o onome što jesmo. ‘Živjeti’ kao ljubav jest biti ja. ‘Činiti’ ljubav jest stvoriti izričaj onoga što jesmo ovisno o situaciji u kojoj se nalazimo i pred kim smo. Ne postoje različiti ‘tipovi’ ljubavi, ljubav je samo jedna, no zato postoje mnoga lica i oblici ljubavi dok pronalazi svoj put kroz nas u svijet. Suosjećanje, brižnost i praštanje tek su neki od gotovo bezbrojnih načina na koje se svjetlo ljubavi može osjetiti, vidjeti ili spoznati.

Nisam to prije znao. Nitko me nije naučio. I velika većina nas toga nije svjesna. Vjerojatno je zato svijet danas ispunjen s toliko konfliktnih odnosa i toliko nesretnih ljudi. To objašnjava zašto je najjednostavnija definicija ‘stresa’ *odsutnost ljubavi u odnosu* te zašto život i življenje mogu biti jednako bijedno iskustvo kako za one koji naoko ‘imaju sve’ tako i za one koji ‘nemaju ništa’. Sreća je nemoguća bez ljubavi. Ni ljubavi ‘prema’ nečemu pa čak ni ljubavi nekoga. Jednostavno ‘prisutnosti’ ljubavi... zapravo!

Da sam to barem znao dok sam bio mlad. Da me barem moje uglavnom potraćeno vrijeme u školi išemu naučilo o pravom značenju ljubavi. Da su mi barem moji odgovorni, predani, dragi i vrijedni roditelji bili u stanju prenijeti nešto mudrosti o biti života. Ali nisu. Nisu mogli. Kao ni mnogi od nas danas, ni oni nisu bili svjesni pravog značenja ljubavi.

I stoga eto: knjiga o ljubavi. Molim vas, nemojte očekivati priručnik o odnosima ili raspravu o tome kako naći savršenog ljubavnika ili, čak, kako se zaljubiti. Svođenje ljubavi na te razine samo podržava naše ograničeno shvaćanje ljubavi. Ovo je više istraživanje razloga tako učestale odsutnosti, izbjegavanja i pogrešnog razumijevanja ljubavi, kako u mikrokozmosu osobnog odnosa tako i u makrokozmosu samog života. Možda tijekom istraživanja uhvatimo tračak istine o ljubavi i shvatimo da je ono što smatramo ljubavlju nešto gotovo sasvim drugo. No postoji jedna mala poteškoća. Riječi nisu dovoljne. Riječi su prepreka spoznavanju ljubavi. One srce obavijaju maglom. Jezik riječi po prirodi je dvojan. Ljubav, međutim, nadilazi suprotnosti. Ljubav u konačnici nema svoju suprotnost. Ona je savršeno predivo koje drži na okupu sve što postoji na svim razinama. Ljubav je poput nevidljive matrice koja povezuje sve i svakoga. Čak i kad se čini da se stvari, ljudi pa čak i naš um razdvajaju, svjetlo ljubavi uvijek je prisutno negdje u pozadini. Riječi se ne mogu približiti ljubavi i zato duhovni tekstovi koji se njome bave mogu biti samo putokaz na cesti, mogu samo upućivati u smjeru gdje jedino sami možemo vidjeti, ostvariti i spoznati ljubav.

I zato je pisanje o ljubavi samo po sebi proturječno, a to osobito vrijedi za knjigu s podnaslovom koji nagoviješta 'putovanje iz glave u srce'. Knjige ili, točnije, riječi i rečenice zamisli su i koncepti koji nastaju u glavi i jedino ondje mogu živjeti, kao misli. U najboljem slučaju mogu upućivati prema srcu, unutar njemu svijetu svijesti i osjećaja, ali nikad ne mogu onamo otići. Baš kao što nas riječ 'voda' ne može smočiti, tako ni uz riječ 'ljubav' ne možemo spoznati, osjećati ili shvatiti da je ljubav ono što jesmo.

Dok ono što nam se događa u glavi može biti odraz srca, da bismo se vratili srcu, moramo napustiti glavu. Što, u osnovi, znači da moramo nadići 'razmišljanje o' ljubavi kako bismo spoznali ljubav i bili ljubav... opet.

GUBITAK ZNAČENJA

Uđite u prostoriju punu ljudi i zatražite ih da vam definiraju ljubav. Po svoj ćete prilici skupiti toliko definicija koliko je ljudi u prostori-
riji. Ljubav je vjerojatno najviše korištena, najviše pogrešno kori-
štena i najviše zloupotrebjavana riječ našeg jezika. Iz tog je razloga,
iako je možda jednostavno 'govoriti jezikom ljubavi', mnogo teže
'kročiti putem ljubavi'.

Glavni razlog zašto nitko od nas ne zna što znači ljubav i zašto
nam je zakržljala sposobnost da kročimo putem ljubavi ne leži samo
u tome što se ona ne može uhvatiti riječima, mislima i konceptima.
Za to je odgovorniji svima nam svojstven gubitak identiteta i samo-
svijesti. Ili, točnije, sklonost da svoj identitet ulažemo u nešto što
nismo.

Mnogima ova zamisao neće biti nova, no možda nisu primije-
tili sve fasete ove navike. Drugima će ovo biti nov uvid, a možda i
otkrivenje kad je u potpunosti shvate. No sve dok jasno ne sagledate
i shvatite proces kojim već iz navike gubite svijest o sebi u nečemu
što niste, nećete moći spoznati pravu ljubav.

Još jedan čimbenik koji je pridonio tomu da nam ljubav naoko
nestane iz svakodnevnog života moderna je zabava. Upravo je u kon-
tekstu moderne zabave ljubav desetkovana, kako mitovima o roman-
tičnoj ljubavi tako i veličanjem materijalnih postignuća. Počevši od
dječjih bajki pa sve do slavni ljubavnih priča izdavačke kuće *Mills
and Boon* i glamuroznih holivudskih prikaza uspjeha i sreće, poima-
nje ljubavi postajalo je sve suženije, sputanije i ograničenije.

Komercijalizacija vjerovanja da ljubav možemo naći samo u
osobnim postignućima, stjecanju proizvoda ili isključivo u jednom
odnosu, učinila je ljubav samo malom, neuhvatljivom i dalekom,
dok je ona, u stvari, neograničena, golema i dostupna u svakom tre-
nutku. Usto, zbog te smo manipulacije značenjem ljubavi usredoto-
čeni na vanjsku potragu. No tražeći ljubav 'tamo negdje vani', samo
odgađamo njezino otkrivanje i kočimo njezin ulazak u naš život

dok ona, zapravo, već postoji negdje gdje smo se navikli tražiti tek na kraju, naime u našem srcu. U prvom dijelu istražujemo zašto nas mitovi koji obavijaju pojam ljubavi toliko zbunjuju i zašto nam odvlače pozornost.

NE VJERUJTE NI RIJEČ

Postoji, jasno, prepreka koja nam onemogućava ponovno otkrivanje i spoznavanje dragulja u kruni ljudskog duha, a to je naš najstariji i najdraži drug – ego. Kad počnete shvaćati ego, počnete shvaćati gotovo sve. Međutim to shvaćanje moguće je tek kad sami uvidite kako stvarate ego u sebi. Ako ga proučavate akademski, očima takozvanih ‘stručnjaka’, velika je vjerojatnost da će vas zbuniti koncepti. No ako uspijete vidjeti kako sami stvarate ego, stajat ćete na pragu istinske slobode i prave sreće koja tu slobodu prati.

Ako već imate neke ‘naučene koncepte’ o egu, preporučio bih vam da ih zasad ostavite po strani, da ih potisnete u ostavu svoje podsvijesti. Ljudi poput Sigmunda Freuda i Carla Junga ostavili su nam u naslijeđe svoj predivan rad, uključujući i koncepte o egu, super egu, idu i tako dalje. Njihove zamisli podupiru mnoge psihologijske i psihijatrijske škole. No ne morate sve to znati. Štoviše, ta bi vam znanja vjerojatno samo smetala. Kada dođemo do ega u drugom dijelu, savjetujem vam da ne vjerujete ni jednu pročitano riječ. Ali nemojte biti ni *a priori* protiv. Otkrijte možete li sami, u sebi i o sebi, vidjeti ono što opisujem. Znam da je moguće – ovisi samo o tome koliko ste zainteresirani i spremni dati si vremena za samopromišljanje, kontemplaciju i meditaciju. Kad ‘vidite svojim očima’, umjesto da samo vjerujete drugima, postajete autoritet u vlastitom životu; opet postajete gospodar svoje svijesti. I tako treba biti.

JEDNO JASTVO, JEDNO JA, JEDNO TI

Pretpostavljam da ste svjesni toga da niste tijelo, da znate (barem teoretski) da ste svjesno biće koje daje život obliku koji nastanjuje.

Katkad se to biće naziva duhom, dušom ili istinskim jastvom. Čak i ako niste u potpunosti pojмили sebe kao nedodirljivu, nevidljivu, beskonačnu energiju onog 'ja' koje kaže 'ja jesam', barem shvaćate tu zamisao. Ako jeste, onda možda shvaćate da podnaslov na naslovnici nije sasvim točan. Glasi *putovanje iz glave u srce duše*, podrazumijevajući da se radi o vaše dvije odvojene 'komponente' ili aspekta.

U biti su glava, srce i duša jedno te isto. Sve ste to vi. **Glava** samo podrazumijeva funkciju razmišljanja, stvaranje misli, a to 'činite' u svojoj svijesti, koja je također vi! **Srce** nije vaše fizičko srce, nego srce vaše svijesti, koja je vi. **Duša** ste opet vi, zato što nemate dušu – vi jeste duša! Ne postoji nikakav misteriozni duh koji vam se pritajio negdje u tijelu. To ste vi! Glavni razlog zbog kojeg smo skloni previše razmišljati te kočiti i iskrivljavati energiju našeg srca jest samozaborav. Čitajući ovu knjigu sve ćete jasnije uviđati kako su vas savršeno naučili da ne budete ono što jeste. Usto, ovu knjigu čitate zato što svjesno, ili nesvjesno, tražite svoje istinsko ja. U drugom dijelu povezujemo vašu potragu za jastvom s vašom potragom za srećom i vidjet ćete zašto se radi o jednom te istom.

Savjetujem vam da si date vremena, čitajte polako, mnogo promišljajte, redovito meditirajte i često razmišljajte o onom što ste pročitali. Tako ćete možda početi uviđati zašto niste svoji, zašto ne osjećate sebe, zašto ste malo zbunjeni u vezi sa svojim jastvom i zašto vam se ta stvar imenom ljubav čini tako neuhvatljivom. To ne muči samo vas.

Imate li kakvih pitanja ili vam treba pojasniti koju zamisao ili uvid, molim vas da mi se slobodno javite i izrazite svoje nedoumice e-poštom poslanom na internetsku adresu mike@relax7.com.

Bon Voyage!

PRVI DIO

Ljubavna priča

Ovo je priča o VAŠEM srcu.

Mogli biste je nazvati pravom Pričom o igračkama!

No zapamtite, radi se samo o priči.

Jeste li se ugodno smjestili?

U početku je vaša ljubav bila nedužna, a onda...

Nekoć davno, kad ste još bili jako mali, dobili ste od velikih ljudi svoju prvu igračku. Poticali su vas da se igrate s njome i očekivali su da vas usrećuje. Iako ste bili sretni zbog nje, još ste bili sretniji zato što ste vidjeli da su oni sretni što ste vi sretni. Što ste vi više voljeli svoju igračku, to su veliku ljudi, koji su vam je dali, više voljeli vas ili se barem tako činilo. Postupno ste naučili da sreća i ljubav ovise o dobivanju igračaka, igranju s njima i davanju do znanja odraslim ljudima da ste sretni i da ih volite još više zato što vas usrećuju.

A onda se jednog mračnog i sudbonosnog dana dogodilo nešto što vam je uzdrmalo svijet. Netko vam je potrgao igračku. Vrištali ste i plakali i po prvi ste put iskusili tugu. Srce vam se, nakratko, slomilo. Srce vam se vezalo za igračku i kad se slomila, činilo se da vam se i srce *slomilo*.

Jasno da vam se srce nije slomilo doslovno nego u prenesenom smislu i da ste po prvi put osjetili patnju. Također ste podlegli zabludi da je osoba koja vam je potrgala igračku ujedno i osoba koja vam je slomila srce pa je, stoga, i uzrok vaše patnje! Od tog trenutka stvari su krenule nizbrdo!

SEBIČNOST POSTAJE PRIRODNA

Prvi doživljaj boli, za koju ste mislili da ju je izazvao netko drugi, potaknuo vas je da se zaštitite od ponavljanja epizode. I tako ste počeli štititi svoje igračke. Nitko se drugi nije smio igrati s njima, a ponajmanje s onim omiljenim. Veliki su ljudi, koji su vam davali igračke, to onda protumačili kao 'sebičnost'. Iako se radilo o negativnom sudu o vama, rezignirano su prihvatili pojavu vaše sebične prirode zato što je... prirodna. Naučili ste vjerovati da je sebičnost prihvatljiva. Gradeći nevidljivu ogradu oko svojih igračaka, niste shvatili da zapravo gradite zid oko svojeg srca. On je počeo smanjivati prirodno isijavanje energije vašeg srca, koje se često naziva ljubavlju. Srce vam je s vremenom *blokirano*.

Dok ste novim igračkama dopuštali pristup 'preko zida', ostale ste ljude, lomitelje igračaka, držali na distanci, iza zida. Povremeno ste znali nekog pustiti unutra ili čak izaći i dopustiti srcu da obasja novu osobu u vašem životu (kao da se radi o igrački).

No osoba bi opet učinila nešto neočekivano, nešto protivno slici kakvu ste o njoj željeli imati, slici tako prirasloj vašem srcu. Budući da ste u svoja očekivanja uložili i srce, opet ste se izložili patnji, a zabluda da su drugi krivi za vašu patnju dodatno je očvrstnula i produbila se.

I stoga ste jednoga dana, da biste se osigurali, odlučili da ćete sasvim izolirati neke dijelove srca. Time ste sjaj svoje ljubavi isprva uskratili nekolicini osoba, a poslije mnogima. Polako, ali sigurno, srce vam se počelo *lediti*.

ŽIVOT BEZ LJUBAVI

No niste shvaćali da niste samo drugima uskratili sjaj svojeg srca nego i sebi samima. Umjesto da svim ljudima oko sebe zračite bezuvjetnom ljubavlju, nekima ste počeli davati malo ljubavi, nekima više, a nekima ništa. Sasvim nesvjesni svojeg jastva kao glavnog

izvora ljubavi prema sebi, niste shvaćali da, uskraćujući svoju ljubav (svoje jastvo) drugima, zapravo uskraćujete svoje jastvo (svoju ljubav) sebi! Poput jezera koje se bez kiše pretvara u pustinju, poput stabla koje se suši bez vode, srce vam se *sasušilo* bez blagodatnog priljeva vaše ljubavi.

Srce vam je sad već slomljeno, blokirano, zaleđeno i sasušeno. No tek ste počeli! Gledajući ljude oko sebe, osobito one velike ljude koji su vam donosili prve igračke, stekli ste dojam da ljubav i sreću u životu pronalaze na druge, zanimljivije načine. Prepustivši se čarima višebojnog, višeprogramskog, višekulturalnog elektroničkog pogleda na 'život kao zabavu', naučili ste vjerovati da se ljubav, pa stoga i sreća, može dobiti od drugih na temelju vlastitog izgleda, statusa, osobnosti ili postignuća.

Na mnogim životnim područjima počeli ste tragati ili težiti za ljubavlju i to u obliku tuđih priznanja ili odobravanja. Počeli ste u svojem poslu, stjecanju predmeta, odnosima s drugima, postignućima pa čak i u obitelji tražiti nešto ili nekog tko će vam vratiti ljubav u srce i unijeti sreću u život.

Katkad bi vam pošlo za rukom ublažiti bol srca, ali uvijek samo privremeno. I, zapravo, samo biste stvorili osjećaj *fragmentiranosti* jer ste bili rascijepljeni između ljudi i igračaka, karijere i obitelji, odmora i rada. Dok ste gomilali još više imovine, stjecali još više prijatelja, skupljali trofeje još većih postignuća, nikako niste shvaćali zašto u srcu, pa stoga i u životu, imate osjećaj *praznine*.

CVIJET NADE

No vaše je srce i dalje zadržalo nježni cvijet nade. Nade koju su hranili mitovi o romantičnoj ljubavi. Nade koja vam je potpirivala maštu. Negdje postoji savršeni partner, vaša srodna duša, njegov mjesec za vaše sunce, njegova žarulja za vašu svjetiljku i obećanje potpune, istinske, utješne ljubavi. Gledali ste, tražili, spremni srušiti zidove i otvoriti vrelo iza zahrđalih vrata vašeg srca.

U očaju, dopustili ste jednoj ili dvjema osobama, možda trima da uđu, no samo ste otkrili da je i njihovo srce slomljeno, blokirano, zaleđeno, sasušeno, fragmentirano i prazno, baš kao i vaše.

S vremenom ste shvatili da i one imaju potrebu i da traže svjetlost ljubavi koja bi razbila usamljenu tamu njihove samoizoliranosti. Duboko u sebi znali ste da dvoje ljudi koji imaju potrebu ne mogu jedno drugomu zadovoljiti 'potrebu' za ljubavlju. I sa svakim prolaznim susretom, sa svakim razočaranjem srce vam se dodatno sušilo pa je sad već toliko sagorjelo i usahnulo da je već i sama nada počela blijedjeti.

A onda jednog dana, jednog veličanstvenog sudbonosnog dana, dogodilo se! Oči su vam se srele i, u jednom trenu, u jednom čudesnom, nevjerojatnom trenu bili ste gotovi. Obistinio se mit o 'ljubavi na prvi pogled'. 'Zaljublivanje' je postalo stvarnost i upravo vam se događalo. Srce vam se odmah predalo. Zidovi su se srušili, prepreke su nestale, led se otopio i vi ste izašli, nervozno, zahvalno, na svjetlost ljubavi druge osobe, nekako vjerujući, nekako znajući, osjećajući se nekako sigurno, zaštićeno i, ponajprije, uvjereno... to je to! To je ta osoba! Sve drugo u životu postalo je manje važno, razmišljali ste samo o njoj. Od samog buđenja pa do posljednjih misli u smiraj dana, tako su vas snažni osjećaji povezivali da je djelovalo kao da ste slijepljeni jedno za drugo, čak i kad ste bili odvojeni stotinama kilometara.

Trebalo je proći određeno vrijeme da shvatite kako vam je druga osoba *ukrala* srce i kako i vi pokušavate ukrasti njezino.

Baš kao što neka djeca kradu igračke druge djece uvjerena kako ih više zavređuju i kako će ih tuđe igračke usrećiti, tako i vi pokušavate ukrasti tuđe srce. Kad biste mu barem samo vi imali pristup, kad biste barem bili jedini kojeg voli, bilo bi to kao da ste dobili na lutriji najveće moguće privrženosti.

NOVINA BRZO IZGUBI ČAR

I tako je praznina nestala, usahlosti je došao kraj, fragmentiranost je izliječena i led se otopio. No samo u nazočnosti druge osobe i to ne za dugo. Medeni mjesec završi s jednakom izvjesnošću kao što i cvijet uvene. Ubrzo sve postane poznato i opet zapadnete u stare obrasce. Zaboravite kako ste jedno drugomu bili novi; zamorite se kreativnim otkrivanjem aspekata vašeg jastva koja vam nitko nije bio u stanju pokazati u zrcalu kakvo je odnos. Novina izgubi čar, baš kao što se uvijek događalo i s igračkama. Medeni mjesec, koji se sastojao od davanja, povjeravanja, razumijevanja i mnogo smijeha, poklekne pred kolotečinom.

Propast odnosa nagoviještena je pojavom prvog očekivanja. Niste shvaćali da ste, dajući i dijeleći, zapravo kriomice 'uzimali'. Niste shvaćali da tijek ljubavi druge osobe ne može uvijek ići u smjeru koji želite. Niste uviđali pravi razlog njezine pojave u vašem životu – kako bi vam pružila priliku da provalite vlastitu branu, da omogućite srcu da slobodno teče kao što je teklo nekoć, u ono nedužno doba prije igračaka.

U to ste doba, u svojoj nedužnosti, voljeli bezuvjetno, neisključivo, ne usredotočujući se ni na koji predmet ili osobu. Voljeli ste bez ikakvih očekivanja. Srce vam je bilo vrelo života i put koji vas je povezivao s drugim životima. U tim slatkim, nedužnim danima vaša je ljubav bila čista. Nije osuđivala, nije ništa trebala i shvaćala je da svi i sve jednako zaslužuju vašu pažnju, i kako ste je davali, tako ste i voljeli.

Sedam mitova o ljubavi

Jeste li prepoznali priču? Svima nam je zajednička. Možda je razlika samo u redoslijedu događanja. No svi smo žrtve procesa usvajanja određenog broja zabluda o ljubavi i sreći. Proces je to zbog kojeg većina nas ima osjećaj da im je srce slomljeno, blokirano, zaleđeno, prazno, fragmentirano i ukradeno. Priča je to koja govori o tome kako nam srce (svijest) postupno *triju* pogrešna vjerovanja, mitovi o ljubavi koji nas, zapravo, odvođe daleko od ljubavi.

Ti su mitovi naše naslijeđe, a ako ne pripazimo, i naša ostavština. U nastavku slijede glavni mitovi koji su se razvili i raširili unutar naše svijesti i velikim dijelom sada upravljaju svijetom, a da toga nismo svjesni.

Prvi mit:

“Ljubav je neophodna.”

Jeste li sigurni?

Često čujemo: „Svima nam treba ljubav, svi imamo potrebu ‘biti voljeni’ i znati da smo voljeni.“ Ali to nije točno. Ako i postoji potreba, onda je to potreba da se ljubav daje, što zapravo znači davati sebe, zato što smo ljubav mi sami. No ne možemo znati da smo ljubav sve dok ne otvorimo, ne vidimo i ne damo ‘sebe’ (ne

svoje tijelo!) nećemu ili nekome, bez ikakve želje da nešto dobijemo zauzvrat. To se često naziva 'bezuvjjetnom ljubavlju'.

Da damo što? Nije važno. Može se raditi o vremenu, pažnji, daru, mudrom savjetu, usmjeravanju, bilo čemu. Nije bitno 'što' se daje, bitna je namjera. Nije važno ono što se vidi u danom nego ono što se ne vidi u ponuđenom. Intuitivno znamo da ljubav nikad ništa ne traži zauzvrat. Namjera ljubavi je da širi, povezuje i teče. Prava ljubav nikad nije nepotpuna. Ne može se upotpunjavati. Zato ništa ne traži i ništa joj ne treba. Ljubav nije predmet. Nije nešto odvojeno od vas/mene/nas. Ona je vi/ja/mi. Tek zbog jezika riječi djeluje kao predmet, kao nešto odvojeno.

Ako je ljubav ičim 'zaokupljena', onda je zaokupljena usrećivanjem drugih. No treba vremena da bi se shvatilo da 'druga osoba' može biti doista sretna jedino onda kad shvati da je i ona sama ljubav te da samo oslobođenost od bilo kakve potrebe omogućava da se spozna i bude ljubav. Najveći dar koji drugoj osobi možete dati jest da sami budete ljubav, drugim riječima, da 'budete ono što jeste'. Dok joj pokazujete put, to drugu osobu može potaknuti da shvati da je i ona sama ljubav. Međutim, kao što ćemo vidjeti, 'biti ono što jesmo' nije tako jednostavno kao što zvuči.

Barem jedanput na godinu odlazite u robnu kuću, kupujete dar i dajete ga nekome u svojem životu uz riječi: „Ovo ti darujem s ljubavlju.“ U tom trenutku potvrđujete gdje se nalazi ljubav. Ne u robnoj kući (nadajmo se!), ne u daru, ne ni u ukrasnom papiru ili karti s porukom, nego u darivanju koje proizlazi iz vas. I tu se sad nameće očigledno pitanje: „Zašto čitav život tražimo izvan sebe nešto što već postoji u nama?“ Vratit ćemo se tom pitanju poslije.

Ljubav se jedino može 'spoznati' davanjem, što, zapravo, znači da se i sebe jedino može 'spoznati' davanjem. A kad spoznate sebe, jasno vam je da ljubav nije 'neophodna' jednostavno zato što su 'ja' i 'ljubav' jedno te isto. A ni jednog ni drugog nikad ne manjka! Međutim 'davanje' nije nešto o čemu bi trebalo razmišljati. Ako moramo